

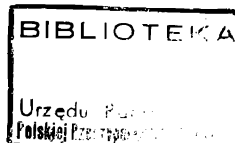
2

URZĄD PATENTOWY

30 grudnia 1927 r.

443c 11/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 7963.

Kl. ~~71 b~~ 5.

71 b 11/02

Arthur Schweinburg
(Praga, Czechosłowacja).

Zapięcie do obuwia.

Zgłoszono 10 grudnia 1926 r.

Udzielono 26 października 1927 r.

Pierwszeństwo: 6 maja 1926 r. (Czechosłowacja).

Zapięcia do obuwia bywają rozmaite. Jedno z nich polega np. na tem, że guziki na uszkach, przymocowane do jednej części wierzchu obuwia, zapinają się na dziurki drugiej jego części. Jeżeli dziurkowana część wierzchu obuwia jest wykonana jako pasek, to na ten pasek nasuwa się ozdobny guzik zapomocą umieszczonej pod nim sprzączki, przytem jeżeli guzik z uszkiem ma być przykryty ozdobnym guzikiem, średnica tego ostatniego musi być bardzo duża, a oprócz tego sprzączka — odpowiednio wysoka. Takie zapięcie nie ma wyglądu estetycznego, prócz tego znacznie odstający od obuwia guzik ozdobny może zawadzać o przeszkod-

dy, przyczyniając się niejednokrotnie do skaleczenia nogi.

Wynalazek niniejszy ma na celu usunięcie wskazanej wady i polega zasadniczo na tem, że ozdobna i zamykająca część zapięcia stanowi jedną całość, jako górna część guzika zaciskowego (zatrzasku), wpinanego w sposób pozwalający na wymianę w dziurkę skórzanej zamykającej obuwie części tak, iż ta górna część może stanowić zapięcie wraz z przymocowaną do wierzchu obuwia dolną częścią guzika zaciskowego. Ta ozdobna i zamykająca część, wpinana w zapinaną część wierzchu obuwia, winna być tylko zaopatrzona w dwie, znajdujące się w pewnej odległo-

ści od siebie kryzy w tym celu, aby zamykająca część wierzchu obuwia, w której dziurkę wpina się ozdobny guzik, nie mogła zsunąć się poprzez ozdobny guzik wskutek bocznego ciągnięcia.

Na załączonym rysunku przedstawiono dla przykładu formę wykonania zapięcia do obuwia według niniejszego wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia obuwie z zapięciem w widoku perspektywicznym, zaś fig. 2 wskazuje przekrój zapięcia.

Zamykająca część wierzchu obuwia posiada znany kształt paska 1, w którym jest wykonana dziurka 2 na guzik. W dziurkę tę 2 nie wpina się przymocowanego do drugiej części wierzchu obuwia guzika z uszkiem, lecz tylko górną część 3 guzika zaciskowego. Ta górna część 3 guzika posiada wierzch ozdobny 4 oraz dolny krążek 5; między temi częściami, służącemi jako kryzy, znajduje się węższa szyjka 6, do której przylegają krawędzie dziurki 2 na guzik. Dolna część 7 zapięcia przymocowana jest do drugiej części 8 wierzchu obuwia. Wierzch ozdób-

ny 4 przylega bezpośrednio do skórzanej zamykającej części 1 obuwia i zapięcie nabiera ładniejszego wyglądu; może być ono również dostosowane do wymagań, gdyż wymiana ozdobnej lub zamykającej części uskutecznia się w sposób łatwy i dogodny.

Zastrzeżenie patentowe.

Zapięcie do obuwia, w którym skórzana zamykająca część wierzchu obuwia przytrzymuje się zapomocą wpiętego w nią guzika, przymocowanego do drugiej części wierzchu obuwia, znamienne tem, że w dziurkę skórzanej zamykającej części wpięta jest zaopatrzona w znany sposób w wierzch ozdobny (4) górna część guzika zaciskowego (zatrzasku), którego dolna część przymocowana jest znany sposób do drugiej części wierzchu obuwia.

Arthur Schweinburg.
Zastępca: W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

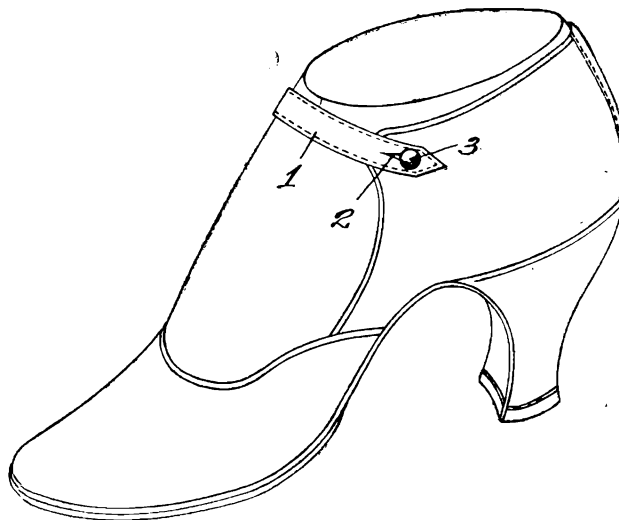

Fig. 2

